

Tabel 2 giver en Oversigt over Afstemningsresultaterne i de 100 Enkeltmandskredse.

Tabel 3 indeholder en Oversigt over, hvorledes de 100 Kredsmandater for deler sig paa Partierne efter Afstemningsresultaterne ved de 3 Valg.

Tabel 4 viser, hvor mange Tillægsmandater hvert Parti har Krav paa efter Resultatet af Valgene i Enkeltmandskredsene. Man har ved denne Beregning benyttet D'Hondts Fordelingsregel paa følgende Maade:

Alle Partiers Stemmetal divideres med 1, 2, 3 o. s. v. op til det Tal, der svarer til det Antal Kredsmandater, som er tilfaldet Partiet. Derved findes den laveste Kvotient, som har givet Kredsmandat. Denne Kvotient lægges til Grund ved Fordelingen, saaledes at for de øvrige Partier alle Kvotienter, større end denne Kvotient, giver Mandat. Derved findes, hvor mange Mandater hvert Parti har Krav paa. Ved at fradrage det Antal Kredsmandater, Partiet har opnaaet, har man altsaa det Antal Tillægsmandater, som Partiet skal have.

Tabellen viser for de forskellige Partier sidste Kvotient, der giver Mandat, og første Kvotient, som *ikke* giver Mandat.

Det skal bemærkes, at der kræves lidt færre Tillægsmandater ved Anvendelse af D'Hondts Fordelingsregel end ved simpel Division med laveste Gennemsnit og Bortkastelse eller Forhøjelse af de fremkomne Rester.

Tabel 5 viser en Fordeling ud paa de i Valglovsforslaget af 1927 omhandlede 7 Landsomraader af de Tillægsmandater, som hvert Parti har Krav paa efter den i *Tabel 4* foretagne Fordeling.

Denne Fordeling er foretaget ved at dele de Stemmetal, som hvert af de til Tillægsmandater berettigede Partier har opnaaet i hvert Omraade, efter D'Hondts Metode, saaledes at der af de fremkomne Kvotienter udelades saa mange af de største, som svarer til de Partier ved Kredsvalgene tilfaldne Mandater i Omraadet; de øvrige Kvotienter giver i Rækkefølge efter Kvotienternes Størrelse Tillægsmandater til de paagældende Partier og Omraader, indtil samtlige de Partier, der skal have Tillægsmandater, har faaet dem tildelt.

Tabel 6 viser paa en anden Maade Fordelingen af Tillægsmandaterne ud paa de 3 Omraader (Hovedstaden, Øerne og Jylland), idet man udregner, hvor mange af det samlede Antal Tillægsmandater der efter *Tabel 4* er nødvendigt for at skaffe Partierne forholdsmæssig Repræsentation — hvert af de 3 Omraader har Krav paa i Forhold til det i hvert Omraade ved Valget afgivne Stemmetal.

Tabel 7 viser den Beregning, der derefter maa foretages for at afgøre, hvorledes de Omraaderne tilfaldne Mandater (*Tabel 6*) skal deles imellem de Partier, der har Krav paa Tillægsmandater (*Tabel 4*).

Denne Beregning er foretaget efter Reglerne i Valgloven af 10. April 1920 § 44.

Af Hensyn til de mange Tillægsmandater, der skal fordeles, er den i Tabellen foretagne Opstilling noget anderledes end den sædvanlig ved disse Opførelser benyttede, men Resultatet er ganske det samme som efter Reglerne i Lovens § 44.

Tabellerne viser, at der med den skitserede Valgordning vilde være blevet Brug for i 1926: 160 Mandater, i 1924: 155 og i September 1920: 146 Mandater.

Tilbage ved Tillægsmandatfordelingen er det at afgøre, hvilke Kandidater der skal vælges paa de Tillægsmandater, som de forskellige Partier har faaet i Omraaderne.

a) Benyttes den i *Tabel 5* viste Fordeling paa 7 Omraader, vil Tillægsmandaterne kunne fordeles til Kandidaterne efter Bestemmelser ligesom i § 47 i Valglovsforslaget af 1927, se Forslagets *Tabel 9* (Rigsdagstidende for 1927—28, Tillæg A. Sp. 3249 ff.).

b) Benyttes derimod den i *Tabel 6* og *7* omhandlede Fordeling paa 3 Omraader, maa der, forinden Tillægsmandaterne fordeles paa Kandidaterne, indskydes et Mellemlid, saaledes at Tillægsmandaterne først fordeles ud paa Amterne. Herved vil kunne benyttes enten D'Hondts Metode eller den i den gældende Valglovs § 44 foreskrevne Fordelingsmaade.